

държа дѣйствително отлично между Ломъ и Янтра. Тя изпълни ролята си на прикритие, и това бѣше достатъчно.

Тя не можеше и не бѣше длъжна да настѣпи, а нейното доброволно — но съзнателно — бездѣйствие се завърши като ни принудиха ние да ги атакуваме.

На 17 юлий — въ сжщото врѣме когато азъ се намирахъ като парламентьоръ при руситѣ — сердаря прѣмина въ настѣпление по цѣлата линия!

Нашата отбранителна линия се прѣобърна по всичкото си грамадно протяжение, въ линия на обща атака!

Още отъ врѣмето на нашето прочуто разврѣщане на линията на р. Ломъ, руситѣ, — изненадани и, вѣроятно, безъ да разбератъ нѣщо отъ това наше приковаване къмъ тази линия и разпростирание на нея, — раздѣлиха тази послѣдната на три зони и въ всѣка една отъ тѣхъ имаха по единъ авангардъ, тикнатъ даже доста нанаярѣдъ отъ дѣсния брѣгъ на Ломъ. Така поне можеше да се помисли на първъ погледъ. Вѣроятно, Цесаревичъ се бѣше распоредилъ по този начинъ за това, защото той е очаквалъ нашата главна атака само на единъ пунктъ и никога не си е въобразявалъ, че ние ще изберемъ за атака *една цѣла редица отъ географически пунктове*. — Безъ съмнѣние, Цесаревичъ е искалъ да запази за себе си и «пространството» и «врѣмето», и затова бѣше размѣстилъ войскитѣ си отвѣдъ дѣсния брѣгъ на Ломъ. Тѣзи негови авангарди приличаха на нѣкои «буфери», (*détachements taprons*), — само че тукъ «мѣстността» не благоприятствуваше на руситѣ, и, при стрѣмнитѣ брѣгове на Кара-Ломъ, тѣ рискуваха да бждатъ разбити по части, това което, впрочемъ, се и случи: Фуадъ-паша при Кацеллево, Неджибъ-паша при Карахасанларъ и Салихъ-Саржмъ-паша при Хайдаркьой — Аязларъ изтикаха тѣзи